

несені на семінарське заняття, правильності вирішення окремих завдань до різних тем, ін. — максимальна сума балів — 30. Кожна відповідь оцінюється за чотирибальною шкалою: «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно». Протягом семестру всі бали (крім негативних) додаються й пропорційно шкалі 0–30 визначається результуючий бал за активність та систематичність роботи на практичних (семінарських) заняттях. Таким чином, спрощується розрахунок сумарних балів у форс-мажорних ситуаціях. Проте є ризик того, що не буде єдиного стандарту оцінки у різних викладачів та групах, адже інтенсивність роботи груп може бути різною. Аби уникнути цього, необхідно викладачеві, що відповідає за дану дисципліну зпланувати у часі середню «модель практичного заняття», котре враховуватиме так звані фіксовані точки у навчанні, тобто той мінімум знань, умінь, компетенцій, що мають набути студенти. Так можуть бути заняття, котрі оцінюються у одну оцінку, деякі — дві (як свідчить практика, більше заробити оцінок за умови якісного виконання практичних завдань, не реально). Таким чином, роль робочої програми посилюється, адже вона стає певним планом — умовою договору, який має виконувати викладач, мірою оцінки діяльності викладача.

Щодо оцінювання інших видів робіт, то їх «вартість» для студента актуальна лише за умови прагнення вищих балів. Їх оцінювання має бути пропорційним затратам студентів, адже нелогічно оцінювати завдання модульного контролю та наукової роботи однаково. Зважаючи на таке, доречно залишити для виконання студентами одне вибіркове завдання та одне обов'язкове, зі збереженням модульного контролю.

Редзюк І. В., д-р філософії в галузі психології, викладач кафедри іноземних мов факультету управління персоналом та маркетингу

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТАМ ВНЗ

Створення системи розвивального навчання і виховання є однією з основних проблем новітньої світової і української психолого-педагогічної науки. Це — стратегічний напрям гуманістичної освіти, у тому числі й у вищих закладах освіти.

Перед професорсько-викладацьким складом вузу постає завдання пошуку нових форм організації навчального процесу, розширення арсеналу використання методичних засобів і прийомів, які забезпечують інтенсивність, ефективність та професійну спрямованість навчання. Це, у свою чергу, вимагає розробки нових методичних моделей навчання, в яких реалізуються нові психолого-педагогічні ідеї, що стосуються проблем забезпечення розвитку і реалізації резервних потенційних можливостей усіх суб'єктів навчальної діяльності.

Одними з основних умов підвищення ефективності навчального процесу є його інтенсифікація та поглиблення соціально-психологічної підготовки викладача. Психологічна обґрунтована діяльність викладача потребує володіння вміннями конструювати доцільні форми взаємодії зі слухачем, ураховувати його психологічні особливості у процесі формування й розвитку особистості.

Актуальність дослідження соціально-психологічних умов інтенсифікації процесу навчання іноземної мови у вищих закладах освіти підвищується тим, що у вітчизняній психолого-педагогічній науці немає розробок спеціального дослідження, безпосередньо присвячених цій проблемі.

Теоретичний аналіз філософських, психологічних, соціально-психологічних джерел, у яких закладено концептуальні основи суб'єкт-суб'єктної взаємодії, діалогічного спілкування, його мотиваційних засад і механізмів, емпатійності як особистісної якості, комунікативних стилів і рівнів, відповідні опитування студентів і викладачів дозволили обґрунтувати концептуальні засади психологічних чинників щодо активізації зовнішніх та внутрішніх резервів навчального процесу.

Ключовим психологічним чинником розвивальної комунікативної ситуації у навчанні іноземної мови у вищому закладі освіти виявилось доброзичливе мотиваційне ставлення викладача до студента як до неповторно-цінної особистості, відповідального, самостійного, цікавого суб'єкта. Таке ставлення спричиняє автентичну відкритість, щирість, довіру — безпосередні психологічні фактори суб'єкт-суб'єктного діалогічного спілкування.

У психологічному плані інтенсифікація навчальної діяльності у вивченні іноземної мови розглядається як активізація навчального процесу, що забезпечує високий рівень засвоєння слухачем знань, вироблення з них умінь та навичок. Вона досягається за рахунок якісних змін у навчанні коли забезпечується відповідність між результатом, що планується з урахуванням конкретних умов, вимог програми та реально отриманими результатами. Го-

ловною суттю інтенсифікації навчання є активізація можливостей навчальної групи через активізацію можливостей особистості викладача й слухача. Активізація навчальної діяльності досягається спеціальною організацією навчального матеріалу, його концентрацією та розподілом, мобілізацією та продуктивнішим використанням потенційних можливостей викладача й слухача в їх взаємодії у навчальному процесі. У процесі інтенсифікації мотивація навчання іноземної мови є водночас передумовою, метою, засобом та результатом навчання.

Ремезь Ю. Б., асистент
кафедри маркетингу

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Відкритість, прозорість та об'єктивність оцінювання якості навчальної роботи студентів являється ключовим фактором ефективності отримування знань, слугує мірилом визначення налагодженої співпраці між викладачем та студентом. Іншими словами, дає змогу зрозуміти наскільки максимально можливо оцінити та виставити поточний бал кожному студенту, вислухати та дати можливість проявитися студентам, налагодити подальшу співпрацю з ними, вміти донести цікавість навчальної дисципліни до контактної аудиторії.

Проблема, що виникла в результаті навчання, виявляє досить багато недоліків серед оцінювання знань студентів. Недостатньо уваги приділяється саме прозорості у оцінюванні, відсутні дані про поточні оцінки студентів, неможливість заздалегідь знати та передчасно виправляти ситуацію, що може стати причиною недостатньої кількості балів та як наслідок негативної оцінки на іспиті.

Одним із ключових чинників у не об'єктивному оцінюванні є:

- нерозуміння між викладачем та студентом;
- відсутність чіткої, логічної та обґрунтованої схеми оцінювання знань студентів;
- відсутність мотивації у студентів;
- впровадження постійних інновацій, які не дозволяють укорінити сталу схему оцінювання;
- не здатність студентів почути викладача, тобто сприймання інформації невдмууючись у її суть.